

ARTIKEL 56

Besættelsesmagten har pligt til med alle til rådighed stående midler og i samråd med nationale og stedlige myndigheder at sikre og opretholde sanitets- og hospitalsindretninger og virksomheder i forbindelse hermed såvel som den offentlige sundhedstjeneste i de besatte områder, i særdeleshed ved indførelse og anvendelse af profylaktiske og forebyggende forholdsregler, som er nødvendige til bekæmpelse af udbredelse af smitsomme sygdomme og epidemier. Der skal gives sanitært personel af enhver art tilladelse til at udføre deres opgaver.

Såfremt nye hospitaler oprettes i et besat område, og den besatte stats kompetente organer ikke udøver deres virksomhed der, påhviler det besættelsesmyndighederne om fornødent at meddele hospitalerne den i artikel 18 omhandlede anerkendelse. Under tilsvarende omstændigheder påhviler det ligeledes besættelsesmyndighederne at anerkende hospitalspersonel og køretøjer i henhold til bestemmelserne i artiklerne 20 og 21.

Ved tilrettelæggelsen af sundhedsmæssige og hygiejniske forholdsregler samt ved disses anvendelse skal besættelsesmagten tage hensyn til den moralske og etiske indstilling hos befolkningen i det besatte område.

ARTIKEL 57

Besættelsesmagten kan kun midlertidigt, og kun hvor det er tvingende nødvendigt, beslaglægge civile hospitaler af hensyn til syge og sårede militærpersoners pleje, og da kun på betingelse af, at der i tide drages omsorg for patienternes pleje og behandling såvel som for civilbefolkningens behov for hospitaler.

Civile hospitalers udstyr og forråd kan ikke rekquisitioneres, så længe de er nødvendige af hensyn til civilbefolkningen.

ARTIKEL 58

Besættelsesmagten skal tillade præster at yde medlemmer af deres menigheder åndelig bistand.